

„Az urak a hölgyek részéről történő mindenemű molesztálást” szó nélkül elviselni tartoznak és a táncra való fölkerésnek gondolkodás nélkül eleget kell tenniük még azon uraknak is, akik a táncművészetnek nincsenek birtokában...”

A napokban nagyobb arányú műsoron kívüli farangolás volt jelen. A rumli az egyik kávéházban kezdődött, majd az étteremben folytatódott. Egy ur is részt vett a műsoron kívüli számban, aki éjjel felé már igen emelkedett hangulatba került. E hangulatban nem elégedett meg a zenekar személyes vezényletével, hanem fölcsapott — artis-

tának. Az étterem díszes közönsége előtt nyugodtan levetette kabátját, mellényét és hősi pózban egy széken nyaktörő „kézállási” bravurokat mutatott be. Életében még sohasem sikerült ez a produkció, csak most éjjelután, mellény nélkül az étterem közepén... De aztán a műsoron kívüli farangolás a bárban végződött, ahol újabb artista-bravurok következtek változatlan jelmezben. Végül pedig a szeparék intim mélységeiben eganizálták a nemmindennapos mutatványokat...

Ezek volnának a szegedi éjszaka legújabb eseményei.

LUSZTIG IMRE

Széchenyi tér 2. sz.

14 napos olcsó leltári árusítás

Lényeges árengedmény!

Előnyös vásárlási alkalom!

251

Slessen kifaszni!

Ankét a színház válságáról

„Sürgősen meg kell szüntetni a házikézelést”

Átolvastam a színház ügyéről ehelyütt és másutt megjelent számos cikket, nyilatkozatot, kritikát és a válság megoldására vonatkozó javaslatot.

Ezeknek a foglalata röviden: hozsánna a házikézelés mellett.

Abban majdnem mind megegyeznek, ha nem is nyíltan, hogy a házikézelésnek két indoka, illetve célja van, ami létezésének jogi és erkölcsi alapját megadja. Egyik: a magánvállalkozónál ismételt beállott és valószínűleg ismétlődő csőd elkerülése és ezáltal egyetlen állandó és közérdekű művészeti intézményünk zavartalan működésének biztosítása, — második:

a műsor irodalmi, nemzeti és kulturális szempontból való irányításának lehetősége, illetve kötelezettsége a közönség izlésének nevelése.

Megvalósította-e ezek közül egyiket is, vagy legalább is megközelítette-e, a házikézelés? A felelet vitálatlanul az lehet, hogy: *nem!*

Ezen okból a magam részéről logikai szükségességgel, legfőként, mint adófizető polgár, de úgy is, mint színházlátogató

a házikézelést sürgősen megszüntetendőnek tartom.

Hogy a deficit hogyan és miért keletkezett a harmadik év derekán, vagy miért pattant csak most a nyilvánosság elé — akkor, amikor az intendáns ur nyilatkozata szerint, a házikézelés legfőbb garanciája: minden fillér kiadás ellenőrzésének lehetősége és szükségessége már fennállott —, továbbá, hogy a beruházásokra volt-e a tanácsnak felhatalmazása, vagy engedélye a szubvención felül és hogy a beruházások, illetve leltár értékesítési ára és lehetősége mellett is van-e deficit és hogy a fennálló törvények mellett, a mai viszonyok között leredukált törvényhatósági költségvetés mellett van-e törvényes

mód ennek igazolására és szanálására, — ha meg is van a magam véleménye — ezt nem nyilvánítom, mert egyedül az arra illetékes közgyűlésre tartozik.

En belőlem most, őszintén bevallom, az adóprés sajtolja ki ezt az állásfoglalást, mert én nemcsak színházi közönség, de adófizető is vagyok. És nem szabad szem elől téveszteni, hogy a város és a törvényhatóság nemcsak művészetbarátokból és a színház kulturmissziójának jelentőségétől százszázalékig áthatott színházi emberekből áll, hanem leginkább olyanokból,

és annak hova fordítása körül a helyes sáfarkodás teljes szigorától vannak átítatva s akik csak a helyes mértékű és sorrendű áldozatosság mellett foglalhatnak állást és esetleg úgy vélik majd, hogy az emberi élet és egészség ennél elsőbbsorú feltételeit kell előbb biztosítani!

Egy magasabbrendű lelki élet és nemzeti érzés, vagy felfogás és világnézet előteremtésén eredményesen és *kétségtelenül* helyesen működő színház támogatásában még ezekkel is vitába mernék szállni.

de emellett az eredmény mellett soha!

Mert olyan műsort, mint különösen az utóbbi fél éve, még nem láttam soha a szegedi színházban, pedig 20—25 éve szorgalmasan látogatom. Az előadások művészi értéke, határozottan tagadom, hogy a régebbi, vagy még az újabb időknek is, magánigazgatók idejében produkált előadásaihoz hasonlítható volna. Almásy és Palágyi drámai társulatának nívója csak emlékeink közé tartozik. Nem akarom ezzel azt mondani, hogy nem voltak egyes sikeres megoldások és hogy nincs egypár kitűnő művészünk, de az eredmény mégsem jelentkezik. Hogy miért, arról később szólok. A legnagyobb hiba a műsor rendszertelen és kevésbé értékes voltában rejlik és sokszor a téves szereposztásban.

Borus Időben is...

fényképezhet

Schleussner rollfilmre

23° schelner:

Kapható kizárólag Liebmán látszerésznél.

Azt mondja Hegedűs Gyula, hogy: „csodálkozok, hogy a szegedi Városi Színház műsorán nagyon ritkán fordulnak elő magyar és külföldi klasszikus darabok. Szeged egyetemi város, hatalmas intelligenciával rendelkezik, feltétlenül szükséges tehát, hogy az örökértékű irodalmat sűrűn bemutassák a közönségnek! Meg vagyok győződve arról, hogy nagy sikert és még nagyobb erkölcsi eredményt érne el a szegedi együttes, ha klasszikusokat is játszanának a Városi Színház deszkáin” — ehhez az idézethez nincs hozzátennivalóm. Szent meggyőződése, hogy minden szava százszázalékig igaz.

Határozottan visszautasítom azt a vádat, amelyik Szeged város közönségét itéli el a műsor rendszertelen, tartalmatlan, léha, sekélyes voltaért. Ha a bérleket leszavaztatnák, szentül meg vagyok győződve, hogy nekem adnának igazat, mert hiszen én nem a legsúlyosabb dolgokra gondolok, hanem az értékesebbre.

Szívesebben nézték volna a bérleket a Hercegkisasszony, a Lengyelvér és sok hasonló színeha-gyótt operett helyett Ibsenek egy-egy darabját, Hauptmann, vagy a Nemzeti Színház műsorának bármely darabját.

Itt nincs hely rá, de száz címet is tudnék mondani és a szavazás eredménye mellett dőlne el. Elvégre, ne a karzat irányítsa a földszintet, hanem megfordítva. Sokkal jobban meg kell nézni azt, hogy melyik operett az, amelyekre áldozni érdemes, akár régi, akár új darabokról van szó.

Érdekes megállapítás, ami éppen az intendáns urtól származik, hogy a költséges revűk és operettek nem hozzák be a kiadást, hanem a jó próza javít a mérlegen. Így volt például a Hattyu előadásán is.

Az én álláspontomat tehát nemcsak kulturális, hanem anyagi szempontok is igazolják.

Azzal az állásponttal szemben, hogy úgy a fővárosban, mint más világvárosokban és mindenütt színházi krízis van, nem kell foglalkozni, mert az intendáns ur maga állapítja meg, hogy emelkedő és minden vidéki színházunknál nagyobb bevételt mutat fel a szegedi színház. Erre nézve különben is az álláspontom, hogy sehol sem a komolyabb színházak, hanem a tingli-tanglik buktak csak meg, mert ma a közönség jobban megnézi, hogy mire adja ki a pénzét, mert kevés van belőle. Allítom, hogy Szeged intelligens társadalma soha, de soha nem hagyja a színházát, a jó színházát cserben!

A legnagyobb bajt a művészeti eredmény hiánya körül nem az igazgató személyében, hanem a rendszerben látom. Ő szerződött, szervezkedik és

köztudomás, hogy a jelentékeny része a társulatnak az ő akaratára és meggyőződésére ellenére működik ill.

Igy aztán sok hasznavehetetlen, gyenge erő van és egy-két igen jelentékeny szerepkör betöltetlen.

Határozottan állítom, hogy a kulturális és az anyagi szempont teljes biztosítása el-

BÁLI IDÉNYRE

Hölgyek: Csipkék, selyem ruhák, gyöngyök, csattok stb. óriási választékban.

Urak: Frack-ingek, nyakkendők, keztyűk, harisnyák stb. szolid olcsó áron!

Pollák Testvéreknél Csekonics ucca és Széchenyi tér.